

Sygn. akt III PK 75/09

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 1 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko C. Spółce Akcyjnej w R.

o wyrównanie premii za II i III kwartał 2007 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 czerwca 2010 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Spółecznych w R.

z dnia 10 września 2009 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w R. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Pozwany „C.” S.A. w sprawie z powództwa J. M. o wyrównanie premii za II i III kwartał 2007 r. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 10 września 2009 r.. Wyrokiem tym Sąd uwzględnił apelację powódki i zasądził od strony pozwanej kwotę 21.611,39 zł tytułem wyrównania premii za II kwartał 2007 r. Powódka była zatrudniona od dnia 1 czerwca 2007 r. na stanowisku wiceprezesa zarządu pozwanej Spółki. Tego samego dnia, na takich samych warunkach płacowych, pozwana zatrudniła drugiego wiceprezesa zarządu – mężczyznę. Zgodnie z tymi warunkami podstawą obliczenia premii za drugi kwartał 2007 r. były wyniki finansowe pozwanej z czerwca tegoż roku, czyli od czasu podjęcia pracy przez obydwójce wiceprezesów.

W apelacji powódka podniosła zarzuty błędnego obliczenia jej premii za II kwartał 2007 r. oraz naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał te zarzuty za nieuzasadnione. Stwierdził jednakże, iż wiceprezes – mężczyzna otrzymał wyższą premię za sporny okres i na podstawie naruszenia zasady równego traktowania pracowników (art. 11² i art. 18^{3c} k.p.) zasądził na rzecz powódki premię uwzględniającą wyniki finansowe pozwanej w całym II kwartale 2007 r.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła naruszenie art. 18^{3c} k.p. oraz art. 378 § 1 zd. II w związku z art. 47 k.p.c., art. 378 § 1 zd. I, art. 379 pkt 5 oraz art. 523 k.p.c. Zdaniem skarżącej naruszenie przepisów o równym traktowaniu pracowników nie może być podstawą zasądzenia premii, można na tej podstawie domagać się odszkodowania, ale powódka nie dochodziła tego świadczenia. Podniesiono także, iż nie było podstaw do stosowania art. 18^{3c} k.p., gdyż powódka i wiceprezes – mężczyzna otrzymali premie w tej samej wysokości. W przypadku naruszenia zasady równego traktowania pracowników Sąd Rejonowy powinien orzekać w składzie sędziiego jako przewodniczącego i dwóch ławników, a nie jednoosobowo, jak w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy przekroczył granice apelacji i pozbawił pozwaną możliwości obrony swoich spraw.

Powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania względnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest uzasadniona w sposób oczywisty. Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 11² k.p., stanowiącego o równych prawach pracowników z tytułu jednakowego wypełniania takich samych obowiązków, co dotyczy w szczególności równego traktowania kobiet i mężczyzn oraz na mocy art. 18^{3c} k.p. odnoszącego tę zasadę wprost do wynagrodzenia przez stwierdzenie, że pracownicy mają prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę lub za pracę o jednakowej wartości. Orzekając na tej podstawie Sąd Okręgowy zmienił przedmiot procesu bez żądania powódki, która wywodziła swoje roszczenie z umowy o pracę i przepisów dotyczących wynagrodzenia za pracę, a nie przepisów antydyskryminacyjnych. Sąd Okręgowy pominął art. 18^{3d} k.p., który jako sankcję za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu przewiduje odszkodowanie. Sąd Okręgowy pominął także art. 18^{3b} § 1 k.p., który wprowadza odmienne przesłanki odpowiedzialności pracodawcy, z możliwością jego uwolnienia się od odpowiedzialności w razie różnego ukształtowania sytuacji pracowników, jeżeli udowodni on, że kierował się obiektywnymi powodami. Zauważyć wreszcie trzeba, że z ustaleń Sądu Rejonowego nie wynika, iżby wiceprezes – mężczyzna otrzymał wyższą premię niż powódka, powódka nie podnosi tego w apelacji, zaś Sąd Okręgowy nie prowadził postępowania dowodowego.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ i art. 108 § 1 k.p.c.